

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 10.7.2007
COM(2007) 394 konč.

SPOROČILO KOMISIJE

**o poenostavljenem poslovnem okolju za podjetja na področjih prava družb,
računovodstva in revidiranja**

SPOROČILO KOMISIJE

o poenostavljenem poslovnem okolju za podjetja na področjih prava družb, računovodstva in revidiranja

Evropski svet je 8. in 9. marca 2007 poudaril, da je zmanjševanje upravnih obremenitev pomemben ukrep za spodbujanje evropskega gospodarstva, zlasti zaradi morebitnih pozitivnih učinkov na MSP. Poudaril je, da so za zmanjšanje upravnih obremenitev v EU potrebna precejšnja skupna prizadevanja Evropske unije in držav članic¹.

Komisija je načrtala način za doseg tega cilja, in sicer s sprejetjem posodobljenega programa za poenostavitev² z dne 14. novembra 2006 ter s sprejetjem glavnih elementov za merjenje upravnih stroškov in zmanjšanje upravnih obremenitev³. Ta dokumenta sta bila dopolnjena z akcijskim programom, sprejetim 24. januarja 2007⁴. Oba programa poudarjata potrebo po ustvarjanju dejanskih gospodarskih koristi.

Evropsko pravo družb, računovodstvo in revidiranje so bili v tej pobudi opredeljeni kot prednostna področja. Prve analize, ki jih je izvedlo več držav članic, so pokazale, da so upravni stroški, ki so posledica pravil EU na teh področjih, precej visoki⁵. Hkrati je Komisija začela meriti upravne obremenitve na področju prava družb in računovodstva po vsej Evropski uniji, kot je bilo napovedano novembra 2006^{6,7}. Na teh področjih je nujen obširen pregled pravnega reda EU, da bi evropskim podjetjem omogočili večjo konkurenčnost in večjo uspešnost na zelo konkurenčnem svetovnem trgu.

¹ Sklepi predsedstva Evropskega sveta v Bruslju – dok. 7224/07 CONCL 1.

² Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: „Strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji“ (COM(2006) 689 konč., UL C 78, 11.4.2007, str. 9).

³ Delovni dokument Komisije z dne 14. novembra 2006 – „Merjenje administrativnih stroškov in zmanjšanje administrativnih obremenitev v Evropski uniji“ (COM(2006) 691 konč.).

⁴ Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: „Akcijski program za zmanjševanje upravnih obremenitev v Evropski uniji“ (COM(2007) 23 konč., še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁵ Glej COM(2006) 689.

⁶ Glej delovni dokument Komisije z dne 14. novembra 2006 – „Prvo poročilo o napredku glede strategije za poenostavitev zakonodajnega okolja“, COM(2006) 690 konč., str. 12: „V zvezi z družbenim pravom je Komisija pred koncem tega leta načrtovala izdajo celovite pobude, s katero bi ocenili upravne stroške, ki izhajajo iz direktiv o pravu družb, v kateri bi države članice skupaj z zainteresiranimi stranmi ugotovile možnosti za zmanjšanje teh stroškov. Rezultati te pobude bodo predstavljeni v sporočilu v drugi polovici leta 2007.“

⁷ To merjenje se trenutno izvaja ob pomoči zunanjih svetovalcev. Rezultati tega merjenja bodo vključeni v oceno učinka, ki bodo spremljale prihodnje zakonodajne predloge v zvezi s tem.

Izvedba bo prispevala k tekočemu pregledu enotnega trga, ki ga je Komisija začela maja 2006 kot del agende državljanov⁸. Zlasti bo podprla delo v smeri dobre pravne ureditve Evrope, ki vključuje kritično oceno tega, kako je mogoče izboljšati obstoječe zakone in zmanjšati upravne obremenitve.

1. ZAKAJ POENOSTAVITI EVROPSKO PRAVO DRUŽB?

Kot osrednja elementa za doseganje skupnega trga sta bila pravo družb in računovodstvo med prvimi področji zakonodaje, ki so bila usklajena na evropski ravni. Kmalu je sledilo področje revidiranja (s prvo različico Osme direktive o obveznih revizijah z začetka 80. let prejšnjega stoletja)⁹. Od takrat so bile zadevne direktive in uredbe večkrat posodobljene, da bi se prilagodile novim razvojnim dosežkom¹⁰. Veliko teh dokumentov je bilo spremenjenih šele pred nedavnim, zato bo potrebno še nekaj časa, preden bo mogoče izmeriti in opredeliti njihove učinke. Vendar se noben izmed ukrepov posodobitve ni dotaknil obsega ali temeljne vsebine zadevnih direktiv. Direktive so od njihovega sprejetja v osnovi ostale nespremenjene.

V zadnjih dvajsetih do tridesetih letih se je poslovno okolje evropskih podjetij hitro spreminjalo – gospodarstva so se globalizirala in v tehnologiji je prišlo do velikega napredka. Razvilo se je tudi pravno okolje, in sicer s sprejetjem mednarodnih standardov na področju računovodstva in z razvojem sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti. V zadnjih letih je ta sodna praksa pripomogla k razjasnitvi obsega temeljnih svoboščin v Pogodbi in tako omogočila večjo mobilnost podjetij v Evropski uniji.

Obstaja potreba po pregledu veljavnih direktiv EU z vidika tega razvoja dogodkov za ocenitev njihove nadaljnje pomembnosti. Pri tej oceni pa je treba upoštevati tudi načela boljše ureditve, skupaj s subsidiarnostjo in sorazmernostjo.

2. POT NAPREJ

Obstajata predvsem **dve možnosti**, kako ukrepati v primeru nekaterih direktiv o pravu družb, ki obravnavajo predvsem nacionalne razmere:

- **prva možnost** je obravnavati vprašanje, ali so dandanes vse veljavne direktive še vedno potrebne ali pa je treba pravni red EU na področju prava družb skrčiti na tiste pravne akte, ki se posebej nanašajo na čezmejna vprašanja,

⁸ Prvo vmesno poročilo je bilo Evropskemu svetu predstavljeno marca 2007 (Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: „Enotni trg za državljane – Vmesno poročilo za spomladansko zasedanje Evropskega sveta leta 2007 (COM(2007) 60 konč., še ni objavljeno v Uradnem listu)).

⁹ Seznam glavnih ukrepov na področjih prava družb, računovodstva in revidiranja je vključen v **Prilogo 1**.

¹⁰ V okviru četrte faze postopka poenostavitve zakonodaje o notranjem trgu (*Simplification of the Legislation on the Internal Market – SLIM*) sta bili posodobljeni Prva in Druga direktiva o pravu gospodarski družb; poleg tega sta bili dopolnjeni Četrta in Sedma direktiva, sprejeti pa sta bili Deseta direktiva s področja prava gospodarskih družb o čezmejnih združitvah in Direktiva o uveljavljanju glasovalnih pravic delničarjev. Raven mednarodnega usklajevanja, dosežena na področju računovodstva in revidiranja, je prispevala k sprejetju novih standardov, ki omogočajo preglednost in povečujejo verodostojnost letnih računovodskih izkazov. Podjetja, ki kotirajo na borzi, morajo v skladu z Uredbo o MRS pri konsolidiranih računovodskih izkazih uporabljati mednarodne standarde finančnega poročanja (MSRP). Poleg tega je bila leta 2006 sprejeta nova direktiva o obvezni reviziji.

- **druga, manj daljnosežna možnost**, vključuje samo osredotočenje na konkretne, posamezne ukrepe poenostavitve z namenom pomagati podjetjem v EU.

V zvezi s preostalim pravnim redom na področju prava družb, ki se nanaša na določena čezmejna vprašanja, ter s področji računovodstva in revidiranja se zdijo posamezni ukrepi poenostavitve pravi odgovor. Na področju računovodstva in revidiranja se je treba osredotočiti na zmanjševanje upravnih stroškov za MSP, za katera so ti stroški posebej visoki, od ukrepov poenostavitve na področju prava družb pa bi morala imeti koristi vsa podjetja.

S tem sporočilom želi Komisija predstaviti svoje prvo stališče glede te zadeve ter sprožiti razpravo z državami članicami, Evropskim parlamentom in zainteresiranimi stranmi z namenom določitve ukrepov na področjih prava družb, računovodstva in revidiranja, ki so najprimernejši ne le za to, da bodo evropska podjetja konkurenčna na notranjem trgu, temveč tudi za to, da bodo konkurenčnejša na svetovnem trgu. Cilj je oblikovati politično soglasje o prihodnosti, tako da bo mogoče ustrezne zakonodajne predloge predložiti v začetku leta 2008.

Zainteresirane strani so pozvane, da podajo svoje pripombe v zvezi z vprašanji in predlogi, vsebovanimi v tem dokumentu in njegovih prilogah. Poleg tega lahko zainteresirane strani predložijo dodatne predloge za nadaljnje ukrepe poenostavitve.

Ta postopek mora temeljiti na dejstvu, ki ga je poudaril Evropski svet 8. in 9. marca 2007, in sicer, da je ukrep poenostavitve na evropski ravni lahko učinkovit samo, če so ukrepi, sprejeti na evropski ravni, v celoti potrjeni s strani držav članic na nacionalni ravni in pod pogojem, da države članice za zmanjšanje obremenitev podjetij v EU izkoristijo možnosti, ki že obstajajo v skladu z zakonodajo EU. Samo skupna strategija bo podjetjem omogočila koriščenje jasnih izboljšav v poslovnem okolju.

3. KOLIKO PREDPISOV POTREBUJE EVROPA NA PODROČJU PRAVA DRUŽB?

3.1. Splošni pristop k pravu družb EU

Na področju prava družb so zaradi povečane mobilnosti podjetij, ki smo ji priča ne samo na ravni EU, temveč tudi na mednarodni ravni, potrebni prožni odzivi na nenehno spreminjajoče se okolje. Te spremembe je mogoče obravnavati samo, če se lahko države članice na te nove dogodke hitro odzovejo. V tem primeru se lahko izkaže, da je tog, usklajen evropski okvir bolj ovira za inovacije kot pa korist za notranji trg. Poleg tega je konkurenčnost podjetij odvisna tudi od višine upravnih stroškov, ki so neposredno ali posredno povezani z njihovo dejavnostjo. Nekateri izmed teh stroškov izhajajo iz pravil EU. Treba se je vprašati, ali koristi teh pravil v vseh primerih odtehtajo stroške, ki so z njimi povezani.

Hkrati pa ima usklajevanje tudi pozitivne učinke na konkurenčnost podjetij. Usklajevanje je moč za čezmejne trge in lahko razjasni povezavo med dvema ali več vpletenimi nacionalnimi pravnimi sistemi. Poveča tudi pravno gotovost. Enako velja, kadar so vzpostavljeni minimalni standardi preglednosti za zaščito tretjih strani pred nevarnostmi, ki jih zanje lahko predstavlja povečana mobilnost. V tem primeru skupna pravila zagotavljajo temelj zaupanja, ki je potreben za delovanje notranjega trga.

Vendar je lahko situacija drugačna za direktive, kot so Tretja, Šesta, Druga in Dvanajsta direktiva o pravu družb. Te direktive se nanašajo predvsem na nacionalne razmere in niso namenjene reševanju posebnih čezmejnih vprašanj.

3.1.1. Možnost 1: Osredotočenje na čezmejna vprašanja

Tretja in Šesta direktiva o pravu družb urejata združitve in delitve delniških družb v isti državi članici. Ko so bila ta pravila pred nekaj desetletji sprejeta, so imela vlogo pri odpiranju novih možnosti za podjetja in spodbujanju notranjega trga. Danes pa zagotavljajo minimalno raven zaščite za delničarje in upnike delniških družb po vsej Evropski uniji.

Ker pa ti direktivi ne zagotavljata popolne usklajenosti, ne ustvarjata enakih konkurenčnih pogojev; namesto tega se nekatera pravila med državami članicami še naprej razlikujejo. Hkrati pa obstoj minimalnih zahtev v zakonodaji EU državam članicam preprečuje, da bi svoje nacionalne zakone prilagodile spreminjajočim se potrebam. To sproža vprašanje, ali prednosti, ki izhajajo iz teh direktiv, upravičujejo omejitve, ki jih nalagajo podjetjem.

Podobni premisleki veljajo za **Drugo direktivo o pravu družb**, ki se nanaša na kapital delniških družb. Sistem ohranjanja kapitala te direktive je že dolgo predmet razprav, tako da je treba upoštevati vsaj pregled tega sistema, če želimo podjetjem dati večjo prožnost na področju razdelitve delničarjem¹¹. V nekaterih državah članicah so bile ustvarjene nove nacionalne pravne oblike, ki presegajo področje uporabe Druge direktive o pravu družb in so namenjene zagotavljanju prožnosti, ki je Direktiva ne omogoča, predvsem v zvezi z minimalnimi kapitalskimi zahtevami.

Dvanajsta direktiva je načeloma dokument, ki posameznikom omogoča ustanovitev družb z omejeno odgovornostjo v tistih državah članicah, kjer je bil pred prenosom direktive za ustanovitev tovrstnega podjetja potreben več kot en družbenik.

Vendar ta direktiva hkrati določa več minimalnih zahtev za notranje postopke takšnega podjetja. Vprašanje je, ali je takšne omejitve treba določiti na evropski ravni.

V vseh teh primerih je Komisija mnenja, da je izvedljiva možnost ta, da se razveljavijo pravila EU, prožnost pa se poveča tako, da se državam članicam prepusti določitev pogojev na zadevnih področjih. Komisija je mnenja, da bi se takšen pristop najbolj ujemal z načeli boljše oblikovanih predpisov in potrebo po zagotovitvi poenostavljenega pravnega reda EU na področju prava družb za 21. stoletje.

¹¹ Prihodnja študija o alternativni sistemu ohranjanja kapitala iz Druge direktive o pravu družb, ki jo je Komisija naročila septembra 2006, bo zagotovila dodatne informacije, ki bi morale pospešiti oceno v tem primeru.

Zainteresirane strani so pozvane, da izrazijo svoja stališča o tem, ali naj se

- pravila za nacionalne združitve in delitve iz Tretje in Šeste direktive;
- pravila za kapital delniških družb ali vsaj sistem ohranjanja kapitala iz Druge direktive; in/ali
- pravila za družbe z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom iz Dvanajste direktive

razveljavijo v celoti ali delno.

Če se razveljavitev ne zdi primerna, je treba pojasniti koristi teh pravil na ravni EU in zakaj te koristi odtehtajo stroške, ki so povezani z njimi.

3.1.2. Možnost 2: Ureditev, ki bolj temelji na načelih in je manj podrobna

Popolna razveljavitev zgoraj omenjenih direktiv se lahko nekaterim zdi preveč korenit poseg. V tem primeru bi bilo treba poenostaviti vsaj dele Tretje, Šeste in verjetno tudi Druge direktive o pravu družb. V zdajšnji obliki te direktive vsebujejo tako podrobna pravila, da državam članicam dopuščajo malo prožnosti za prilagoditev njihovih nacionalnih sistemov na razvijajoče se potrebe podjetij in zainteresiranih strani na splošno.

Prvi predlog za poenostavitev Tretje in Šeste direktive je Komisija predstavila 7. marca 2007¹² kot enega izmed ukrepov, vsebovanih v akcijskem načrtu Komisije za zmanjševanje upravnih obremenitev, potrnil pa ga je tudi Evropski svet 8. in 9. marca 2007¹³.

Vendar poleg te spremembe obstajajo tudi večje spremembe, ki jih je treba obravnavati. Z današnjega vidika se zdijo pretirane zlasti številne zahteve za poročanje, vsebovane v Tretji in Šesti direktivi.

Podrobni predlogi, ki obravnavajo ta vprašanja v okviru te možnosti, so navedeni v **Prilogi 2**. Poleg tega bo po oceni študije, ki se trenutno¹⁴ izvaja v imenu Komisije, mogoče predlagati ukrepe za nadaljnjo poenostavitev Druge direktive.

Zainteresirane strani so pozvane, da izrazijo svoja stališča v zvezi s predlogi iz **Priloge 2**.

Če se kateri izmed predlaganih ukrepov ne zdi primeren, je treba pojasniti koristi, ki izhajajo iz nespremenjenih pravil.

¹² Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 78/855/EGS o združitvi delniških družb in Direktive Sveta 82/891/EGS o delitvi delniških družb v zvezi z zahtevo po neodvisnem strokovnem poročilu ob združitvi ali delitvi (COM(2007) 91, še ni objavljeno v Uradnem listu).

¹³ Sklepi predsedstva Evropskega sveta v Bruslju – dok. 7224/07 CONCL 1.

¹⁴ Glej opombo 11.

3.2. Dodatni ukrepi poenostavitve v pravu družb

Kot je pojasnjeno zgoraj, so poleg ukrepov, predvidenih v zgornjem oddelku, potrebni še nadaljnji ukrepi za poenostavitev drugih delov pravnega reda o pravu družb.

To se nanaša predvsem na Prvo in Enajsto direktivo o pravu družb. Načini objave informacij o podjetjih, ki jih ti direktivi predvidevata, še vedno ne izkoriščajo vseh možnosti, ki jih ponuja sodobna tehnologija.

V skladu s pravili **Prve direktive o pravu družb** morajo biti nekatere informacije, ki jih je treba vnesti v trgovinske registre, objavljene tudi v nacionalnih uradnih listih. V večini primerov pomeni ta objava za podjetja nepotrebne dodatne stroške. Tem stroškom se je v prihodnosti mogoče izogniti, ob upoštevanju, da so dandanes vse te informacije na voljo na spletu preko elektronskih registrov podjetij.

Enajsta direktiva o pravu družb določa posebne zahteve v zvezi z razkritji podružnic. Tudi te zahteve za veliko podjetij pomenijo velike stroške, in sicer zaradi nacionalnih pravil v zvezi s prevodi in potrjevanji, povezanimi z obveznostjo razkritja. Treba si je prizadevati za čim večje zmanjšanje teh stroškov, in sicer z omejevanjem formalnih zahtev, ki jih v zvezi s tem države članice lahko naložijo podjetjem.

Predlogi, povezani s tem, so navedeni v **Prilogi 3**. Priloga poleg tega vsebuje tudi predlog za prilagoditev Statuta evropske družbe najnovejši sodni praksi Sodišča Evropskih skupnosti, ki bi jo bilo mogoče izvesti hkrati z ukrepi posodobitve in poenostavitve, ki so predlagani v tem sporočilu.

Zainteresirane strani so pozvane, da izrazijo svoja stališča v zvezi s predlogi iz **Priloge 3**.

Če se kateri izmed predlaganih ukrepov ne zdi primeren, je treba pojasniti koristi, ki izhajajo iz nespremenjenih pravil.

4. POENOSTAVITEV POSLOVANJA ZA MSP NA PODROČJIH RAČUNOVODSTVA IN REVIDIRANJA

Na področju računovodstva in revidiranja bi imela mala in srednje velika podjetja koristi od nadaljnje poenostavitve direktiv.

S Četrto, Sedmo in Osmo direktivo so usklajene zahteve za računovodstvo in revidiranje znatno izboljšale kakovost finančnega poročanja in revidiranja v EU. Medtem ko je treba splošni cilj teh direktiv, tj. obdržati in izboljšati kakovost računovodstva in revidiranja v EU, ohraniti, pa obstoječe zahteve iz teh direktiv nalagajo upravno delo, ki ga podjetja, predvsem mala in srednje velika, označujejo kot nepotrebno obremenjujočega.

Uspešno zmanjšanje upravnih obremenitev za MSP pa je treba obravnavati tako na ravni EU kakor tudi na nacionalni ravni. Zelo pomembno je združiti poročanje za različne namene (na primer davki, statistika, socialna varnost, poročanje o zaposlovanju) na ravni držav članic in s tem zmanjšati skupno breme ohranjanja različnih sistemov računovodstva in poročanja. To bi lahko tudi pospešilo uporabo elektronskih obrazcev za poročanje, kot je XBRL.

Trenutni projekt poenostavitve za MSP sovпада z objavo osnutka Uprave za mednarodne računovodske standarde (IASB) za javno obravnavo predlaganih MSRP za mala in srednje velika podjetja. Po opravljeni prvi analizi pa Komisija ne verjame, da bi trenutno delo IASB v zvezi z računovodstvom MSP zagotovilo zadostne elemente za poenostavitev delovanja evropskih MSP.

Komisija je namesto tega določila več drugih ukrepov, ki bi lahko vodili do dejanske poenostavitve za MSP.

Prvi ukrep v zvezi s tem je, da se iz uporabe direktiv o računovodstvu izvzamejo „mikro podjetja“. Za ta najmanjša podjetja je breme, povezano s sestavo letnih računovodskih izkazov, še posebej veliko. Hkrati pa po njihovih računovodskih izkazih ni večjega povpraševanja. Po izvzetju iz direktiv o računovodstvu bi bile države članice tiste, ki bi določile, katera pravila morajo mikro podjetja upoštevati. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je veliko držav članic že uvedlo kategorijo „mikro podjetje“.

Zainteresirane strani so zato pozvane, da izrazijo svoja stališča o tem, ali se strinjajo z izvzetjem mikro podjetij iz področja uporabe Četrte direktive, in o naslednji možni opredelitvi teh mikro podjetij:

- manj kot deset zaposlenih,
- bilančna vsota manj kot 500 000 EUR in
- prihodek manj kot 1 000 000 EUR.

Poleg tega so predlagani naslednji ukrepi poenostavitve za MSP:

- podaljšanje prehodnega obdobja za MSP, ki presežejo mejne vrednosti, z dveh na pet let. Od daljšega prehodnega obdobja bodo imela koristi zlasti podjetja v zagonski fazi pred pripravo podrobnejših izkazov;
- izvzetje malih podjetij iz zahteve po objavi računovodskih izkazov;
- omogočiti nekaterim srednje velikim podjetjem, da uporabljajo izvzeta, ki so trenutno na voljo samo za mala podjetja. Ta ukrep bi se nanašal predvsem na podjetja, kjer je struktura družbenikov takšna, da ni posebnih zunanjih potreb uporabnikov in družb z neomejeno odgovornostjo.

Nadaljnje ukrepe je mogoče sprejeti v zvezi s postopkom za redne prilagoditve mejnih vrednosti za MSP, na področjih zahtev za konsolidacijo, v zvezi z računovodstvom za časovno razmejene davčne obveznosti in za odstranitev določenih zahtev glede razkritij.

Podrobnosti o predlaganih ukrepih v tem oddelku so navedene v **Prilogi 4**.

Zainteresirane strani so zato pozvane, da izrazijo svoja stališča v zvezi s predlogi iz **Priloge 4**.

Če se kateri izmed predlaganih ukrepov ne zdi primeren, je treba pojasniti koristi, ki izhajajo iz nespremenjenih pravil.

5. NASLEDNJI KORAKI

Države članice, Evropski parlament in druge zainteresirane strani so pozvani, da izrazijo svoja stališča v zvezi s predlogi iz tega sporočila¹⁵, in sicer z namenom vzpostavitve širokega soglasja v zvezi s spremembami, ki jih je treba predvideti. Glede na časovno obdobje za izvedbo poenostavitve se prispevki pričakujejo do **sredine oktobra 2007**.

Kot nadaljevanje tega sporočila in na podlagi prejetih odzivov bo Komisija pripravila popolne in celovite ocene učinka, v katerih bodo upoštevani tudi rezultati merjenja upravnih stroškov, ki trenutno poteka. Glede na rezultate teh ocen učinka namerava Komisija predložiti zakonodajne predloge na področjih, ki jih zajema to sporočilo, in sicer v začetku leta 2008.

¹⁵ To sporočilo je na voljo tudi na http://ec.europa.eu/internal_market/company/simplification/index_en.htm.

PRILOGA 1

Prva direktiva: Prva direktiva Sveta 68/151/EGS z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (*UL L 65, 14.3.1968, str. 8*; kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 (*UL L 221, 4.9.2003, str. 13*))

Druga direktiva: Druga direktiva Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (*UL L 26, 31.1.1977, str. 1*, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/68/ES z dne 6. septembra 2006 (*UL L 264, 25.9.2006, str. 32*))

Tretja direktiva: Tretja direktiva Sveta 78/855/EGS z dne 9. oktobra 1978 o združitvi delniških družb (*UL L 295, 20.10.1978, str. 36*)

Četrta direktiva: Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (*UL L 222, 14.8.1978, str. 11*; kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006, *UL L 224, 16.8.2006, str. 1*)

Šesta direktiva: Šesta direktiva Sveta 82/891/EGS z dne 17. decembra 1982 o delitvi delniških družb (*UL L 378, 31.12.1982, str. 47*)

Sedma direktiva: Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih (*UL L 193, 18.7.1983*; kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 (*UL L 224, 16.8.2006, str. 1*))

Osma direktiva: Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (*UL L 157, 9.6.2006, str. 87*)

Deseta direktiva: Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb (*UL L 310, 25.11.2005, str. 1*)

Enajsta direktiva: Enajsta direktiva Sveta 89/666/EGS z dne 21. decembra 1989 o razkritjih podružnic, ki jih v državi članici odprejo nekatere oblike družb, za katere velja zakonodaja druge države (*UL L 395, 30.12.1989, str. 36*)

Dvanajsta direktiva: Dvanajsta direktiva Sveta na področju prava družb 89/667/EGS z dne 21. decembra 1989 o družbah z omejeno odgovornostjo z enim družbenikom (*UL L 395, 30.12.1989, str. 40*)

Direktiva o ponudbah za prevzem: Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/25/ES z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem (*UL L 142, 30.4.2004, str. 12*)

Statut evropske družbe: Uredba (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (*UL L 294, 10.11.2001, str. 1*)

Uredba o mednarodnih računovodskih standardih: Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (*UL L 243, 11.9.2002, str. 1*)

PRILOGA 2

Posamezni ukrepi poenostavitve v zvezi s Tretjo in Šesto direktivo na področju prava družb (oddelek 3.1.2 Sporočila)

1. ZAHTEVE ZA POROČANJE PO TRETJI IN ŠESTI DIREKTIVI NA PODROČJU PRAVA DRUŽB

Po Tretji in Šesti direktivi na področju prava družb veljajo za podjetja, v zvezi s pripravo združitve ali delitve, številne zahteve za poročanje. Zato morajo poslovodni ali upravni organi vsake od družb, vključenih v združitve ali delitve, sestaviti **podrobno pisno poročilo**, v katerem je pojasnjen načrt združitve oziroma delitve ter so navedeni pravni in ekonomski razlogi zanjo¹⁶. Nadalje je potrebno **poročilo neodvisnega izvedenca**, da bi bilo mogoče oceniti zlasti, ali je predlagano menjalno razmerje delnic pravično in razumno¹⁷. Poleg tega je treba sestaviti **bilanco stanja**, če se zadnji letni računovodski izkaz nanaša na poslovno leto, ki je preteklo več kakor šest mesecev pred datumom načrta združitve ali delitve¹⁸. Če je, v primeru delitve, treba sestaviti poročilo izvedenca po Drugi direktivi na področju prava družb in poročilo o načrtu delitve, pravila Šeste direktive državam članicam dovoljujejo samo, da zagotovijo, da obe poročili pripravi isti izvedenec¹⁹; **izvzetja** iz ene izmed zahtev za poročanje ni mogoče odobriti.

Zadnja zahteva se zdi značilen primer upravne obremenitve. V sodobnem poslovnem okolju se je treba v največji možni meri izogibati dvojnemu poročanju, saj za podjetja ustvarja dodatne stroške, ne da bi ob tem delničarjem in upnikom zagotavljalo dodatno vrednost. Tudi druge tri zahteve se zdijo zelo obremenjujoče in ob uveljavitvi na ravni EU ne puščajo veliko prostora za prožnost. Da bi bil postopek združitve ali delitve manj oviralen, se zdi primerno, da se državam članicam prepusti odločitev o tem, ali želijo dati več odgovornosti direktorju, po možnosti na podlagi posebne odločitve, sprejete na skupščini delničarjev, ali pa vsakokrat zahtevajo predložitev zadevnih finančnih podatkov. Na ravni EU ni razloga za dajanje jasne prednosti kateri koli izmed teh dveh rešitev. Poleg tega bi morali, da bi bilo mogoče popolnoma izkoristiti nedavne ukrepe posodobitve, mehanizmi v zvezi z oceno menjalnega razmerja delnic upoštevati prožnost, ki je bila leta 2006 vključena v Drugo direktivo na področju prava družb zaradi povezanega primera vrednotenja prispevka v naravi²⁰.

2. ZAŠČITA DELNIČARJEV IN UPNIKOV PO TRETJI IN ŠESTI DIREKTIVI NA PODROČJU PRAVA DRUŽB

Direktiva 2006/68/ES, ki spreminja Drugo direktivo, je posodobila pravilo o zaščiti upnika, ki velja v primeru zmanjšanja kapitala²¹. Postopek za zaščito upnikov, katerih terjatve so starejšega datuma kot objava odločitve o zmanjšanju, je bil podrobneje opredeljen. Prav tako je bilo razjasnjeno, da morajo ti upniki za pridobitev varstva izkazati verodostojnost, da so

¹⁶ Člen 9 Direktive 78/855/EGS, člen 7 Direktive 82/891/EGS.

¹⁷ Člen 10 Direktive 78/855/EGS, člen 8 Direktive 82/891/EGS.

¹⁸ Člen 11(1)(c) Direktive 78/855/EGS, člen 9(1)(c) Direktive 82/891/EGS.

¹⁹ Člen 8(3) Direktive 82/891/EGS.

²⁰ Glej člen 10a Direktive 77/91/ES, ki ga uvaja člen 1(2) Direktive 2006/68/ES.

²¹ Člen 32 Direktive 77/91/ES, kakor je bil spremenjen s členom 1(9) Direktive 2006/68/ES.

njihove terjatve ogrožene zaradi zmanjšanja kapitala. Prvi korak k posodobitvi pravil o zaščiti upnika po Tretji in Šesti direktivi je uskladiti zadevne določbe teh direktiv²² s tem novim sistemom.

Vendar se postavlja vprašanje, ali je primerno, da za prevzemno družbo na splošno velja enak postopek kot za prevzeto družbo, čeprav obstajajo primeri, kjer se učinek združitve na delničarje in upnike prevzemne družbe ne razlikuje od običajnih trgovinskih transakcij.

V zvezi s tem je treba poudariti, da tudi pravila Druge direktive ščitijo interese delničarjev. Združitve pogosto povzročijo povečanje kapitala, ki preko člena 29(1) Druge direktive vodi do dodelitve predkupnih pravic že obstoječim delničarjem. Hkrati pa člen 19 Druge direktive omejuje obseg za združitve s prevzemom brez povečanja kapitala. Upnike ščitijo druga pravila, kot je pojasnjeno zgoraj.

Pod pogojem, da so delničarji in upniki še naprej upravičeni do pregleda zadevnih dokumentov vsaj mesec dni pred skupščino delničarjev prevzetih družb, bi bilo torej mogoče državam članicam prepustiti odločitev glede tega, ali in v katerih primerih naj se zahteva odobritev skupščine delničarjev prevzemne družbe. Vendar bi ta prožnost morala obstajati vsaj v primeru prenosa sredstev hčerinskih družb v 100-odstotni lasti in v primeru prevzema hčerinske družbe, katere matična družba ima v lasti najmanj 90 % delnic, za katere pa že zdaj veljajo posebna pravila (člena 24 in 25 Tretje direktive).

²² Člen 13 Direktive 78/855/EGS in člen 12 Direktive 82/891/EGS.

PRILOGA 3

Dodatni ukrepi poenostavitve v pravu družb (oddelek 3.2 Sporočila)

1. OBVEZNOSTI OBJAVE PO PRVI IN ENAJSTI DIREKTIVI NA PODROČJU PRAVA DRUŽB

Zlasti **Prva direktiva na področju prava družb** zahteva, da podjetja objavijo določene informacije, ki jih je treba vnesti v trgovinski register držav članic, tudi v **nacionalnih uradnih listih**. V večini primerov pomeni ta objava za podjetja nepotrebne dodatne stroške.

Od januarja 2007 morajo države članice podjetjem nuditi možnost, da svoje dokumente in podatke vložijo s pomočjo elektronskih sredstev (člen 3(2) Prve direktive). Te informacije so preko elektronskih registrov dostopne tretjim osebam v vseh državah članicah, Evropski poslovni register pa še naprej olajšuje dostop do nacionalnih registrov. Obveznost objave podatkov, vnesenih v register, v nacionalnem uradnem listu je zato odvečna, še zlasti, ker uradni listi pogosto ne prikazujejo vseh informacij, temveč vsebujejo samo sklice na register. To funkcijo uradnih listov je torej mogoče enostavno nadomestiti s preprosto storitvijo registra, ki nudi informacije o najnovejših spremembah registra.

Da bi podjetjem omogočili prihranek stroškov, je treba zato razveljaviti zahtevo po objavi v nacionalnem uradnem listu iz člena 3(4) Prve direktive. Razen tega države članice poleg objave v skladu s členom 3(2) ne smejo zahtevati objave v nacionalnem uradnem listu, saj bi takšna objava pomenila dodatne stroške za podjetja.

Enajsta direktiva o pravu gospodarskih družb določa posebne zahteve v zvezi z razkritji **podružnic**.

Ta pravila pomenijo za družbe dvojne stroške: zagotoviti morajo prevod določenih dokumentov, ki se nanašajo na podjetje, v jezik države članice, kjer ima podružnica sedež, te dokumente in z njimi povezane podatke pa morajo skupaj s podatki o podružnici vnesti v register podružnice. Poleg tega nacionalna pravila držav članic, ki določajo podrobnosti v zvezi z overjenim prevodom, pogosto nalagajo obširne zahteve (overitev pri notarju itd.), kar še dodatno zvišuje stroške.

Da bi zmanjšali te stroške na sprejemljivo raven, je zelo pomembno, da država članica, v kateri se nahaja podružnica, sprejme overjen prevod, pripravljen v drugi državi članici. Ta obveznost mora veljati vsaj v primeru, ko izdano potrdilo sprejmejo sodni ali upravni organi zadevne države članice. Člen 4 Enajste direktive je torej treba ustrezno prilagoditi.

Vendar obstaja nadaljnji obseg poenostavitve z zvezi z vzpostavitvijo podružnic. Obstoj elektronskih registrov po vsej Evropi omogoča, da registri med sabo komunicirajo. Namen tako imenovanega **projekta BRITE** (interoperabilnost poslovnega registra po vsej Evropi), ki nudi skupni večjezikovni vmesnik za dostop do registrov v obliki **Evropskega poslovnega registra (EBR)**, je evropskim državljanom in podjetjem omogočiti koriščenje vseh prednosti te tehnologije. Komisija bo še naprej spodbujala to delo, da bi omogočila prihodnjo revizijo Enajste direktive, ki bi omogočila zmanjšanje upravnih obremenitev, povezanih z

ustanovitvijo podružnice v drugi državi članici, zlasti z omogočanjem vnosa v register podatkov v državi članici, kjer je registrirana matična družba²³.

2. REGISTRIRANI SEDEŽ EVROPSKE DRUŽBE

Najpozneje leta 2009 bo Komisija predložila poročilo o statutu evropske družbe v skladu s členom 69 statuta²⁴. Splošen pregled statuta in zlasti zadev, navedenih v členu 69, se zdi mogoč samo na podlagi tega poročila.

Vendar člen 7 statuta SE med drugim določa, da se registrirani sedež SE nahaja v isti državi članici kot njegova glavna uprava, državi članici pa omogoča, da SE, registriranim na njenem ozemlju, naloži obveznost, da se glavna uprava in registrirani sedež nahajata na istem mestu.

Z vidika sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, na primer sodbe v zadevi C-208/00 („Überseering“, sodba z dne 5. novembra 2002), je mogoče spremeniti člen 7 statuta SE.

²³ Enako načelo bi nato moralo veljati za registracijo **poslovalnice združenja Evropskega gospodarskega interesnega združenja (EGIZ)**, ki se nahaja v državi članici, v kateri EGIZ nima svojega uradnega naslova (člen 10 Uredbe Sveta o EGIZ (Uredba Sveta (EGS) št. 2137/85 z dne 25. julija 1985 o Evropskem gospodarskem interesnem združenju (EGIZ) (UL L 124, 15.5.1990, str. 52))).

²⁴ Uredba Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o statutu evropske družbe (SE) (UL L 294, 10.11.2001, str. 1).

PRILOGA 4

Ukrepi poenostavitve za MSP na področju računovodstva in revidiranja (oddelek 4 Sporočila)

Namen te priloge je nadalje orisati in opisati, kakšni so posamezni ukrepi in kakšne koristi prinašajo za mala in srednje velika podjetja. Ukrepi so pojasnjeni v naslednjem vrstnem redu:

1. Uvedba „mikro podjetij“
2. Mejne vrednosti za MSP
3. Izvzetje iz zahtev po objavi za mala podjetja
4. Razširitev izvzetij za srednje velika podjetja brez posebnih zunanjih uporabnikov
5. Poenostavitev za vsa podjetja

1. UVEDBA „MIKRO PODJETIJ“

Da bi omogočila znatno poenostavitev za najmanjše družbe z omejeno odgovornostjo, je Komisija mnenja, da je treba v Četrto direktivo uvesti kategorijo „mikro podjetja“. Takšno kategorijo je uvedlo že veliko držav članic.

Pobudo je mogoče vzeti iz opredelitve v Priporočilu Komisije iz leta 2003²⁵, ki mikro podjetja opredeljuje kot podjetja z manj kot desetimi zaposlenimi, z manj kot dvema milijonoma EUR prihodkov in bilančno vsoto, manjšo od dveh milijonov EUR. Prejšnja posvetovanja z državami članicami pa so pokazala, da so mejne vrednosti v Priporočilu Komisije iz leta 2003 previsoke za namene računovodstva in revidiranja. Mejne vrednosti, določene v priporočilu za mala in srednje velika podjetja so precej višje od mejnih vrednosti iz Četrte direktive, popolna uporaba teh izvzetij pa bi tako lahko skoraj privedla do razveljavitve te direktive za mala podjetja. Takšen rezultat ni zaželen, saj so usklajene zahteve za računovodstvo potrebne za čezmejne naložbe in poslovanje tudi za številna mala podjetja.

Opredelitev mikro podjetij v Četrti direktivi bi morala torej temeljiti na mejnih vrednostih, nižjih od mejnih vrednosti v Priporočilu iz leta 2003. Komisija se želi posvetovati v zvezi z naslednjimi poskusnimi opredelitvami za mikro podjetja:

- manj kot deset zaposlenih,
- bilančna vsota manj kot 500 000 EUR, in
- prihodek manj kot 1 000 000 EUR.

Države članice bi lahko takšna mikro podjetja popolnoma izvzele iz direktiv o računovodstvu, obstajalo pa bi tudi izvzetje za mikro podjetja iz zahtev direktiv v zvezi z obveznimi revizijami. Posledično lahko nacionalni organi mikro podjetjem dovolijo uporabo

²⁵ Priporočilo Komisije C(2003) 1422 z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

enostavnejšega računovodskega okvira na nacionalni ravni (običajno se v skladu z nacionalnimi zahtevami zahteva računovodstvo za prijavo davka), tako da bi spremembe Četrte direktive lahko vodile do znatnega zmanjšanja upravnih obremenitev za mikro podjetja.

2. PREKORAČITEV MEJNIH VREDNOSTI ZA MSP

Zdaj mora malo podjetje že upoštevati zahteve za računovodstvo in revidiranje srednje velikega podjetja, če dve leti zapored prekorači mejne vrednosti. Dveletno obdobje iz člena 12 Četrte direktive pa je slabo prilagojeno dejanskim gospodarskim ciklusom MSP. Malo podjetje pogosto potrebuje več kot dve leti, da konsolidira rast svojega poslovanja. Možnost, da uspešno podjetje stalno presega mejne vrednosti, je veliko večja po petih letih. Vendar če podjetje prekorači mejne vrednosti in iz katerega koli razloga (npr. gospodarske težave, višje zakonsko določene mejne vrednosti itd.) zopet pade pod mejne vrednosti, Direktiva od podjetja (ki je zdaj spet malo) zahteva, da najmanj dve leti uporablja predpise za srednje velika podjetja. Večja prožnost, ki pomeni petletno obdobje za podjetja, ki prekoračijo mejne vrednosti, in enoletno obdobje za podjetja, ki ne prekoračijo mejnih vrednosti, bi gotovo zmanjšala možnost upravne obremenitve, ki je posledica veljavnega pravila dveh let.

Direktive o računovodstvu opredeljujejo „mala“ in „srednje velika“ podjetja kot podjetja, ki izpolnjuje dve izmed naslednjih treh meril (mejne vrednosti po spremembah z Direktivo 2006/46/ES):

	„Mala“ (podjetja iz člena 11)	„Srednje velika“ (podjetja iz člena 27)
Prihodek	8 800 000 EUR	35 000 000 EUR
Bilančna vsota (tj. bruto sredstva)	4 400 000 EUR	17 500 000 EUR
Število zaposlenih	50	250

Mejne vrednosti so bile z zgoraj navedeno direktivo pred nedavnim zvišane za okoli 20 %. To bo državam članicam omogočilo, da bodo najpozneje do sredine leta 2008 malim in srednje velikim podjetjem omogočile, da bodo preko izvzetij imela koristi od nadaljnje poenostavitve.

Vendar je treba postopek za prilagoditev mejnih vrednosti poenostaviti. Člen 53 zdaj določa, da je Svet tisti, ki prilagaja mejne vrednosti na predlog Komisije; Evropski parlament v postopku ni udeležen. Poleg tega se v skladu s členom 52 vzpostavi kontaktni odbor. V bodoče bi bilo dobro razmisliti o možnosti prepustitve prilagoditve mejnih vrednosti Komisiji, ki bi ji pomagal Računovodski regulativni odbor, vzpostavljen z Uredbo o mednarodnih računovodskih standardih v okviru novega regulativnega postopka, s pravico Sveta in Evropskega parlamenta do nadzora. Takšen nov postopek bi omogočal tudi nemotene in hitrejše prilagoditve mejnih vrednosti v primerjavi z nekoliko oviralnimi prilagoditvami s strani samega Sveta.

3. IZVZETJE IZ ZAHTEV PO OBJAVI ZA MALA PODJETJA

Zahteve po objavi za mala podjetja ustvarjajo velike upravne obremenitve. Komisija zato predlaga, da se za to kategorijo te zahteve odpravijo. Za mala podjetja ni tako zelo pomembno, da objavijo računovodske izkaze, saj te izkaze uporablja omejeno število zainteresiranih strani, kot so kreditne ustanove in dobavitelji, ki pa lahko finančne informacije dobijo neposredno od podjetja. Zato bi popolno izvzetje malih podjetij iz zahtev po objavi močno koristilo tem podjetjem in ne bi imelo večjih negativnih posledic.

4. RAZŠIRITEV IZVZETIJ ZA PODJETJA BREZ POSEBNIH ZUNANJIH UPORABNIKOV

Za tista podjetja, ki nimajo veliko zunanjih uporabnikov računovodskih izkazov, bi morale veljati manj zahtev. Zato Komisija za zmanjšanje upravne obremenitve za ta podjetja predlaga sprejetje pristopa na osnovi tveganja. Omogočal bi, da naslednja srednje velika podjetja uporabijo ureditev, ki velja za mala podjetja:

- podjetja, kjer so direktorji tudi lastniki: na primer, glavni direktor je glavni delničar ali družbenik (pod pogojem, da nima noben družbenik več kot 5 %);
- družbe z neomejeno odgovornostjo, ki spadajo na področje uporabe drugega pododstavka člena 1 in člena 47(1) Četrte direktive.

5. POENOSTAVITEV ZA VSA PODJETJA

Konsolidacija

Člen 57 Četrte direktive državam članicam omogoča uporabo možnosti, da ne predložijo revidiranih računovodskih izkazov za nekatere podružnice skupin, vendar pod določenimi pogoji. Treba je spodbujati uporabo člena 57, še zlasti če so te podružnice mala ali srednje velika podjetja. Izvzetje bi bilo obvezno za mala podjetja. Treba je preučiti nadaljnjo možnost držav članic, in sicer izvzetje srednje velikih podjetij v teh razmerah iz obvezne revizije. Glavni razlog je, da člen 27(a) Direktive o obvezni reviziji uvaja odgovornost revizorja skupine.

Nadaljnjo poenostavitev je mogoče doseči z razjasnitvijo povezave med Uredbo o mednarodnih računovodskih standardih 1606/2002 in Sedmo direktivo. Treba je razjasniti, ali matične družbe z materialno nepomembnimi podružnicami (člen 13 Sedme direktive) spadajo na področje uporabe Uredbe o mednarodnih računovodskih standardih in bi zato morale pripraviti računovodske izkaze v skladu z MSRP. Odpravo zahtev za konsolidacijo ali zahtev za zagotavljanje računovodskih izkazov v skladu z MSRP v primerih, ko obstajajo samo takšne podružnice, je mogoče označiti kot znatno poenostavitev. Poleg tega so zahteve za zagotavljanje konsolidiranih računovodskih izkazov za zasebna podjetja (kjer je glavni lastnik skupine fizična oseba) obremenjujoče in jih je mogoče odpraviti.

Računovodstvo za časovno razmejene davčne obveznosti

Povratne informacije pripravljavcev potrjujejo, da je računovodstvo za časovno razmejene davčne obveznosti (člen 43(1)(11) Četrte direktive) zelo obremenjujoče za podjetja na splošno. Poleg tega je bilo s strani pripravljavcev in uporabnikov, npr. kreditnih ustanov in bonitetnih agencij, potrjeno, da se informacije o časovno omejenih davčnih obveznostih

(priznanih v bilancah stanja ali podanih v opombah) pogosto ne pojmujejo kot pomembni vnosi za odločitve, ki jih je treba sprejeti. Če se pripravljavci in uporabniki strinjajo glede nepomembnosti teh informacij, Komisija predlaga znatno zmanjšanje upravnih obremenitev za MSP z odpravo te zahteve.

Razkritja

Direktive o računovodstvu vsebujejo veliko zahtev o razkritjih. Vsakič, ko so bile direktive spremenjene, se je povečalo tudi število zahtev. Povečanje teh zahtev o razkritjih je mogoče označiti kot obremenjujoče zlasti za MSP, čeprav jih je treba obravnavati glede na njihovo pomembnost za uporabnike računovodskih izkazov. Za mala podjetja že obstajajo pomembna izvzetja, in sicer za zagotavljanje manj obsežnih razkritij.

Zato je bila Komisija deležna spodbud za raziskovanje nadaljnjih možnosti za odpravo zahtev. Prva analiza kaže, da je mogoče predvideti izbris naslednjih razkritij:

- razkritje pojasnila v zvezi z ustanovitvenimi stroški (člen 34(2)),
- razkritje razdelitve neto prometa po kategorijah dejavnosti in geografskih trgih (člen 43(1)(8)).